

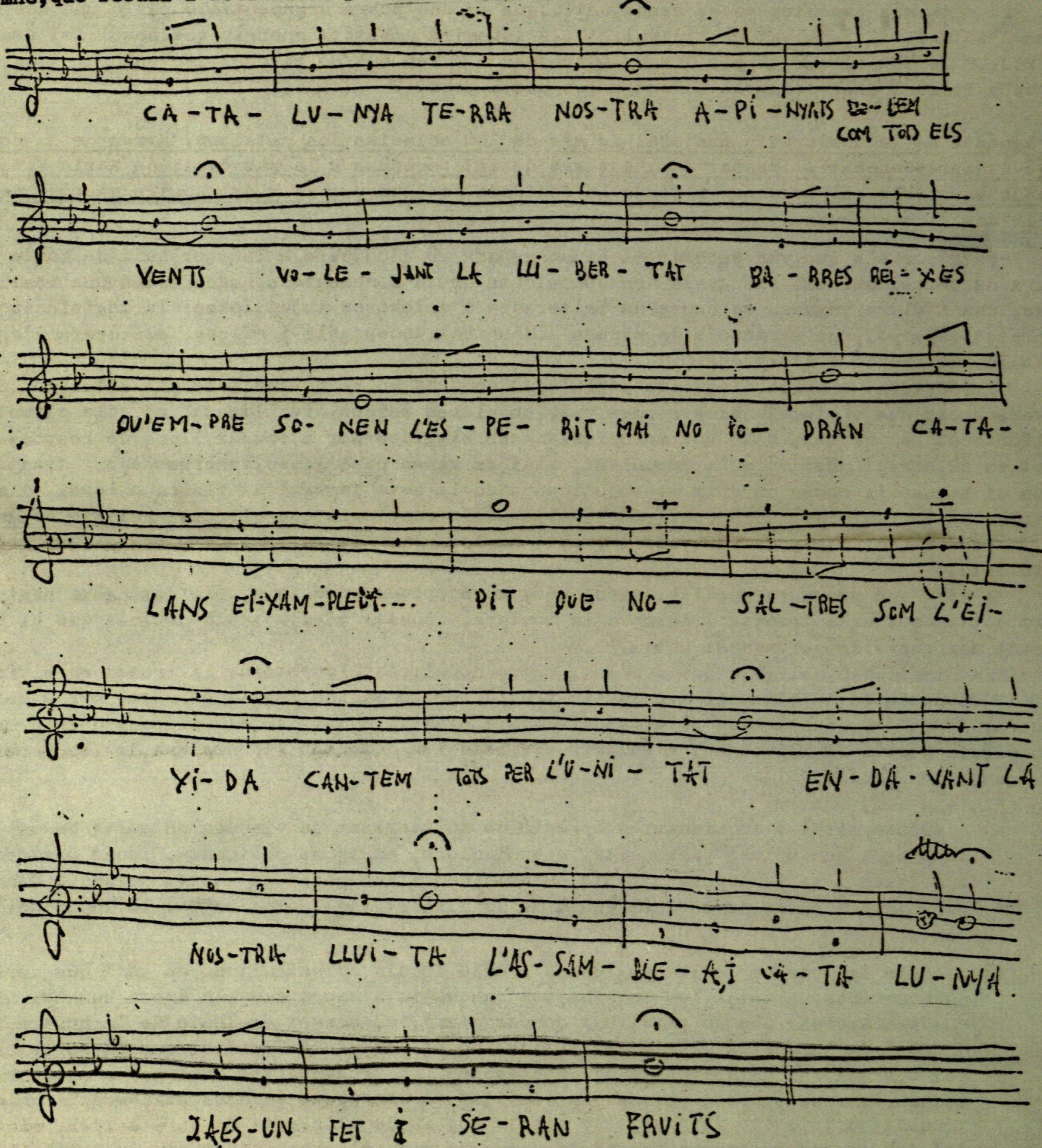
22 novembre 1973

[nº 13]

avui

Un nou cant d'esperança

Datat el 7 de novembre a la Presó Model de Barcelona, està circulant un estimulant himne, que recull l'actualitat política per la que travessa Catalunya.

CÀ-TA- LU-NYA TE-RRÀ NOS-TRA A-PI-NYATS ES-SEM
 COM TOTS ELS
 VENTS VO-LE-JANT LA LI-BER-TAT BÀ-RRES REI-XES
 QU'EM-PRE SO-NEN L'ES-PE-RIT MAI NO PO-DRAN CÀ-TA-
 LANS EI-XAM-PLET... PIT QUE NO-SAL-TRES SOM L'EI-
 XI-DA CAN-TEM TOTS PER L'U-NI-TAT EN-DA-VANT LA
 NOS-TRA LLUI-TA L'AS-SAM-BLE-A, I CÀ-TA LU-NYA.
 JA'S-UN FET I SE-RAN FRUITS

lletra: Catalunya terra nostra,
 apinyats com tots els vents.
 Volejant la llibertat,
 barres, reixes que empresonen
 l'esperit mai no podran.

Catalans eixamplem pit,
 que nosaltres som l'eixida.
 Cantem tots per la unitat,
 endavant la nostra lluita.
 L'Assemblea i Catalunya,
 ja és un fet i seran fruits.

La nota del Govern civil de Barcelona del 16 de novembre

Amb un cinisme extraordinari intentava justificar la detenció de les 113 persones reunides en la Parròquia de Sta. Maria Mitjancera, com un servei realitzat en favor de la pau... Qualifica de "trist i lamentable" el que els locals de l'Església siguin oberts a tothom, per quan "les associacions, reunions i assemblees tenen el "cauce lícito" per a realitzar-se.

Formalitat Sr. Governador! Vostè no llegeix ni la premsa! Vostè no sap, que publicament, dia a dia, gent dels més diversos sectors reconeix que això no va. Que 1973 ja no és 1939, que cal acceptar d'una vegada els drets elementals de reunió, associació i expressió.

La nota que esmentem acaba amenaçant...que és una pobre argumentació per a una societat com l'actual. El redactat és ridícul, "...s'impedirà amb tota energia qualsevol fet atemptatori..." És tot el que té per dir Sr. Governador? Per què no mira al seu entorn, toca de peus a terra i dona corda al rellotge que porta parat?

Fragments de la declaració pastoral de més de 300 eclesiàstics catalans, arran de la detenció i empresonament el passat 28 d'octubre de 113 persones a la parròquia de Maria Mitjancera de Barcelona. El document reflexa la decidida actitud per part del nostre clergat de complir amb el seu deure.

"Fets com els que van succeir el diumenge dia 28 d'octubre a la parròquia de Maria Mitjancera de Barcelona, amb els quals són conculcats drets fonamentals, manifesten una realitat que, una i altra vegada, és causa de reiterades i doloroses injustícies: la legislació de l'Estat espanyol, no garanteix de manera mínimament acceptable i eficaç, els drets d'associació, de reunió i d'expressió."

"Precisament a causa d'aquesta legislació es dona en el nostre país una situació que ens avergonyeix com a ciutadans: persones que, en altres països civilitzats, no sols circularien lliurement pel carrer, sinó que mereixerien ser elegides per a ocupar llocs de responsabilitat en el servei públic de la comunitat, aquí es veuen castigades, empresonades, tractades com si haguessin comès un crim i perjudicades en la seva integritat física o moral, i en la de les seves famílies. Això confirma a molts en la convicció que el poder polític és usufruït per determinats grups en profit propi, exclouent-ne altres grups i persones per mitjans violents."

"A més, ens preocupa particularment que, en no poques ocasions, els detinguts hagin estat sotmesos a mals tractes i àdhuc a la tortura. Aquesta vegada tenim notícia que hi ha incoada una querella per aquest motiu."

"Una indicació del grau que assolix entre nosaltres l'opressió, la trobem en el fet que ni la denúncia de la situació ara mateix al·ludida no té camins legals eficaços per a ser efectiva, i pot ser considerada ella mateixa com il·legal i, en el que els mitjans d'informació no puguin ocupar-se lliurement a aclarir els fets i a defensar l'honorabilitat de les persones en casos com aquest."

"...ens comprometem:

- a) A prosseguir i a continuar en l'acció de solidaritat ja viscuda en molts casos, que ha tingut per actors parròquies, associacions, col·legis, moviments, zones pastorals, etc. quan i en la mesura que els esdeveniments han posat en joc la urgència d'una intervenció a favor de la justícia i de la llibertat conculcades per la legislació vigent.
- b) A obrir les portes de les esglésies i dels locals eclesiàstics, en tant que depenen de nosaltres, a totes les iniciatives que vagin d'acord amb els drets humans. Allò que ara apareix com un privilegi concordatari, al servei exclusiu de la nostra institució i de la nostra vida eclesiàstica, no és res més en veritat que un servei real fet als qui, en determinades circumstàncies, no troben altre camí per a exercir o notificar els seus drets humans. En realitat el Concordat és dissortadament l'únic instrument jurídic que fa possibles àmbits legals de llibertat de cara a l'exercici de determinats drets humans fonamentals: de reunió, d'associació i d'expressió.

La guàrdia civil apallissa als detinguts en la manifestació de l'11 de nov. a Granollers

Es coneix amb certesa que foren maltractats els 35 detinguts en aquella manifestació i que alguns passàren més tard al dispensari. Un d'ells, Narcís Fradera de Mataró, quan ingressà a la presó de Barcelona, acusava fortíssims hematomes al pit, esquena i genolls.